

1 II/1798 Repatrianci z Kresów Wschodnich w latach 1944-1954.

Żeby opisać temat „Repatrianci z Kresów Wschodnich w latach 1944-1954” trzeba cofnąć się do 1939 roku i zapoznać czytelnika jak żyło się Polakom po wkroczeniu i bezprawnym zagarnięciu przez armię Czerwona ziem polskich na wschodzie. Jak wtedy rosła traktowana Polaków, do czego byli zmuszani?

17 września wieczór 1939 rok dzień piątkowy, słoneczny, godz. 6⁰⁰ rano. Od wschodu słychać wielki trum silników, pokarują się pierwsze czołgi z czerwoną gwiazdą, na nich bojownicy (żołnierze) z bronią gotową do strzału, dalej puchota a za nią kawaleria. Wkroczyła pewnie zadając Polsce cios w plecy, ponieważ Polacy walczący z Niemcami. Ustanowiono wódcz robotników i chłopów u których mieszkałi ukraińcy. Rozporządziły się przesiedlenia ludności polskiej zmuszając Polaków do organizowania kół chorów. Polacy nie chcieli więc, nakładano wielkie kontyngenty zboża, mięsa, jaj, ziemniaków i warzyw. Ale jak mogli starać się by niektórzy kontyngent seldać też po oddekanie nakładano nowy i tak w koło. Jednakże Polacy nie poddawali się. Nastąpiła zima 1940 rok chłodna, mroźna. W lutym 1940 roku mroz dochojący do 35⁰, zamieć i zawięja śnieżna, dzień tragedii polskich rodzin. Nie spodziewając się niczego spali spokojnie gdy nocą zaczęli się dobijać NKWDsi wschodni, do mieszkań nakarują spakować się za 10 minut i wychodzić. Zastraszeni ludzie nie mogli się potapać co się dzieje rabowali w pośpiechu co mogli a przeważnie odzież dla dzieci i żywności kto ją miał. Na dworze natychmiastano wryskach na samie i odwieziono na stacje zalekowane w bydlęce wagonu bez żadnego ogrzewania.

Wymieriono osadników, nauczyli, policjów, gajowych, krzysy.
 Wryscy znaleli się na syberii tylko zato że byli Polakami.
 Dorosłych Polaków miał spotkać podobny los lecz trochę później.
 W lipcu 1941 roku przyszli na ziemi wschodnie Niemcy. Mimo
 że nosili na pasach napis „Got mit uns” byli tak samo
 katami i mordercami. zorganizowali ukraińską policję
 która donosiła Niemcom o wszystkim co uwalali za podrywanie
 i niedobre sładrom niemieckim. Okupant niemiecki zaczął
 mordować żydów, powstawały getta w których masowo
 umierali lepiej niż ich rozstrzelano. Skotomiał ukra-
 ińcy rozpoczęli mord na Polakach, ponieważ Niemcy obawiali
 „Samostijną ukrajinu” więc Polakom nie było tam miejsce.
 Powstawały coraz liczniejsze bandy na czele z Bandera
 i Polakom nie było innego wyjścia jak opuścić swoje
 domostwa i wyjechać do miasta. Polaków na Wołyniu
 było bardzo mało. Były wioski w których mieszkało 1 lub
 2 rodziny. Przeważnie Polacy żyli na koloniach gdzie
 gospodarzyli osadnicy z lat 1918-1921. którym Józef
 Piłsudski nadał gospodarstwa. Jesienią 1943 roku nie
 było w miastach ani 1 żyda ich domostwa wysabrowane
 przez Niemców i ukraińców zajmowali Polacy nie mając
 innego wyjścia. Polacy nie mogli zabrać ze sobą rzeczy
 które nie było przeszone, zabierali konie, krowy, świnie
 i ochwi gdyż zbliżała się zima. Gdy Polacy znaleźli
 się w mieście ukraińska policja z bronią uciekła
 do banderowców, na ich miejsce Niemcy dali broń
 Polakom by bronili miasta i swoje rodziny przed napadami

3

banderoseoń. Głównym z tego Polacy wychodzili
pora miasto kopali ziemie, zabierali zboże które jeniec
ukraińcy nie zdążyli zabrać i takim sposobem częściowo
gromadzili żywność sobie i inwentarowi. Pracowali
także w łodzi przy załadunku i rozładunku wagonów
z różnymi towarami które Niemcy wysyłali na wschodni
front i do Prusy. Niemcy za pracę płacili żywnością
i ubraniami. W takich to warunkach zastała Polaków
zima roku 1944. Wszystko to co opisuję chciało się na
Wołyniu blisko małego miasta Ostrog nad Wołyniem,
jednakże roku 1944 kilka Polaków mieszkających w Ostrogu
był rolą strasznym dlatego opisuję ten rok szczególnie
i powstaniu odpowiem, dlaczego Polacy opuścili swój
kraj i wyjechali? Ostrog leży nad rzeką Wołyn. Miasto
gdzie przebiegała do 1939 roku granica polsko-rosyjska. Do
wybuchu wojny z Niemcami w Ostrogu funkcjonował 19 pułk
Ułanów Wołyńskich, jednostka UOP, było liceum ogólnie-
kształcące, bardzo ładny hotel, sobor prawosławny, dwa
bazyli obronne, w jednej z nich przetrzymywana była
Haloska córka księcia Ostroskich którzy założyli miasto
a nazwano Sanguski. Wójt jednal do 1944 roku.
6 stycznia 1944 rok. Pierwszy dzień Trucki i wigilia
ukraińska przed Bożym Cieraniem. Drugi bardzo
mroźny dzień styczniowy. Polacy kto jak mógł się starał
tak uroczyście dzień nie spędzając się co przyniesie wie-
szość krzyżowców, mroźna. Niektórzy ci co mieli inwentar
zadawali pytanie by spokojnie zachowując dzień ustąpili że
ze wszystkich stron do miasta zbliżają się furmanki

4 začalo sa ľudmi. Urobili si to sa bandedovcy
nie začali pripravovať toho si ešte by si mohli
i organizovali obranu. Ale bolo čím si brániť.
Nimcy takie opusili mesto ponúkli zbraň si
front. Hovorili si z toho že v meste ni ma nimec
bandedovcy a ten urcovy veci nepali na bedrových
Delakda. Podpalali domy, mordovali v meste
nie srezdali ľudí, dieťa, starého. Mordovali bez
pardonu mužami, ženami čím si ešte, ľuďmi
čím tamano nogi, ruce, gatacno, obeinopursi.
Robilo si púť na rúmi Bandedovcom pomagali
slavovcy pripravovali ich po mori i ubranie. Ale
bylo z nich zradnej pomoci ehočas za meste
najdovet si odbrat sovickich partyzantov. Tej
okrutnej noci zamordovano 28 osôb a tým takie
mego oja, brata i chieľka. Hginsli smierca,
mžerzinský. Matka urcovata si pod Toičum
mnie ras nie bylo a domu. Prerit trvatec do
rana 7. decembra. Rana bandedovcy opusili
mesto boje si vidovne sovickich partyzantov.
Jegor rana porubreno pomordovanych i na polce
húska ktorý objat dšodetvo v meste prysli
do seminarjum i do vstriaia ktoré to bylo
obocone murem i tam organizovae obranu
i pochovae pomordovanych. A seminarium je
i v meste vavunki bytovania byly straszne. Ciasnota,
brach jedrenia, vody, chodil v meste to strazato
okropny vidok. Zamnořto si robactvo, ľudie
travali chorovae.